

WWW.UNIL

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му ена год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр

БРОЙ 39. У Новоме Саду, 21. Октобра 1861. ГОД. IV.

Библичне приповедке у библичнимъ речма.

5. П о ш о и њ.

(Мойс. књ. I. гл. 6 и 7.)

И дође, те се люди почеше множити на земљи, и кадъ виде Богъ, да се и зла умножише, еръ сваки у срцу свомъ само на зло мишляше, раская се Богъ што створи човека, и рече: „Я љу ихъ све изстребити са земљъ.“

Само Ное бияше у милости предъ Господемъ, еръ бияше праведникъ и угоди Богу. И рече Богъ Ною: „ево дође край свимъ людма, напуни се и земля неправде одъ нѣи, пакъ ољу да ихъ погубимъ све; не-го начини себи ковчегъ одъ дрва, 300 лаката у дужину, и 50 у ширину, и 30 у висану, и на три тавана начини га; еръ ољу напустити потопаъ на земљу, и погубиљу све живо, да све што е на земљи сконча; а съ тобомъ љу заветъ учинити, и ты ћешъ уљи у ковчегъ, и синовѣ твоѣ, и жена твоѣ, и жене синова твоѣ, и одъ сви зверова и птица двое и двое узећешъ собомъ; и узећешъ сваке ране, што ће те имати ести.“ И Ное учини све, као што заповеди Богъ.

Ною бияше 600 год. кадъ потопаъ дође; и онъ уље у ковчегъ, и нѣгови синовѣ Симъ, Хамъ и Яфетъ и жене, и сви зверовѣ земни по роду двое и двое као што заповеди Богъ; и тада се растворише сви из-

вори изъ дубльина, и небеса се отворише, и удари
киша 40 дана и 40 ноћи, и умножи се вода, и диже
ковчегъ, и преоте вода махъ, и покри сва брда што
найвиша подъ небомъ беше съ 50 лаката више : ту
погибе све живо на земљи, птице, живадъ, зверинѣ
и сви люди, и све што живу душу имаѣаше умре, и
вода стояше надъ земљомъ 150 дана.

6. Завешъ съ Ноемъ.

(Мойс. кнѣга I. глава 8 и 9.)

И сети се Богъ Ноя у ковчегу, и наведе ветаръ
на землю, и преста вода; и затворише се извори изъ
дубльина и склопише се небеса, и престаде киша, и
доле поѣе вода, и нестаяше е. И наседа ковчегъ на
гори Араратской, и появише се врхови гора. И би по-
сле 40 дана, те отвори Ное оканце ковчега; и посла
гаврана (да види, ел' усанула вода), и овай изишавъ
неповрати се. После нѣга посла голубицу, алъ ова
ненашавъ (сува) одмора нсгама своимъ, поврати се у
ковчегъ; и после іошъ 7 дана посла поново голуби-
цу, и ова повративъ се подъ вече, имаѣаше гранчи-
цу масличну у усти свои, и позна Ное, да е усану-
ла вода; и откри кровъ съ ковчега, и виде суво.

И рече Богъ Ною : „Изаѣи изъ ковчега ты и же-
на твоя, и синови твои, и жене синова твои, и сви
зверови, што су съ тобомъ.“ И изаѣе Ное, и начи-
ни жртвеникъ Богу, и узе одъ чисти животиня и ти-
ца, и принесе на жертву. И беше Богу жертва мила, и
рече : „Неѣу више проклянати землю са безделия люд-
ски.“

И Богъ благослови Ноя и синове нѣгове и рече

ИМЪ: ето вамъ заветъ даемъ, да неће више помора бити одъ потопа; мою дугу ставлямъ у облаке за знакъ завета вечнога између мене и земль.“

Изясненіе молитава изъ часловца.

I.

Молитва св. Троици.

Всеската Троице единосѣрцна державо, нераздѣлноє царство, всѣхъ благихъ вина. — Найсветия Троице, Боже нашъ, кои си единосущна власть; кои си снага еднога еустества, — и свию добара узрокъ, кои си створио ева блага и ева добра на овоме свету.

благоволи же и ш мнѣ грѣшнѣмъ. — Учини милость и мени грешноме. —

Оутверди, вразѣми сердце мое. — утврди, и уразуми, усаветуй, научи ердце мое; утврди и упути ме у свакомъ добромъ дѣлу и у свакой доброй намери; дай да я свагда добаръ будемъ.

и всю мою шими сквернѣ. — И сву мою одузми скриваность, ослободи ме одъ свакога грѣха, опрости ми мое грѣхе, и дай ми снагу да одсада не грѣшимъ. Съ коима се речма у молитви Господньої молимо, да насъ Богъ сачува одъ грѣха? А у молитви „Царю небесный“ кое рѣчѣ то исто значе? —

Просвѣти мою мысль. — Просвѣти мою мысао; обасяй мою моѣ мышленя, мой разумъ разбистри.

да кынѣ слакю, пою, и покланяюса, — да свагда славимъ, пѣвамъ и кланямъ ти се.

и глаголю: единъ сватъ; единъ Господь Исусъ

Христосъ во славу Бога Отца, Аминъ. — и да свагда говоримъ: Само е еданъ светъ, еданъ е Господь Иисусъ Христосъ у славу Бога отца, аминъ.

II.

Молишва Господу Иисусу на шрекемъ часу.

Скорое и извѣстное даждь оутѣшеніе рабшмъ твоимъ Иисусе, вкнегда оуникати дѣшамъ нашимъ. — Брзо и извѣстно, сигурно утѣшенъ дай нама слугама твоима о преблагій Иисусе, кадъ намъ душе наше у унилость падну; кадъ душою мы малакшемо, ты намъ Иисусе буди у помоћи.

неразлучайся ѿ дѣшъ нашихъ въ скорбехъ. — неразлучавай се одъ душа нашихъ у тугама; неоставляй насъ кадъ смо у туги.

не оудалайся ѿ мыслей нашихъ во обстояніихъ. — не удалявай се одъ мислій нашихъ кадъ смо у неволяма. Дай о Господе, да мы тебе на уму имамо свагда а особито, кадъ смо у нужди и невольи.

Приблизиса намъ, приблизиса вездѣ сый. — Приблужи се нама, приплужи се нама и буди кодъ насъ ты кои си свагдѣ и на свакомъ месту.

ижеже со апостолы твоими всегда еси, сице и желающымъ тебе соедини себе, щедре. — Као што са апостолима твоима свагда еси; тако и оныма, кои те желе, и кои за тобомъ чезну, сядини себе, Ты о милостивый Иисусе. — Иисусъ Христосъ обрекао е пре вознесения свога ученицама своимъ, да ће съ нима быти свагда и до вѣка; а мы као ученици Христови молимо нѣга, да и съ нама буде, и да се съ нама сядини. Мы се сядинюемо са Христомъ, кадгодъ се по нѣговой науци владамо; особито кадъ свету литургию побожно слушамо, а найвеѣма и сасвимъ кадъ

достојно примамо у св. причешћу само суште тѣло и крвь Христову.

да совокуплени тебе поемъ и славословимъ вѣсвѣтаго дѣха твоего. — Да сабрани овдѣ у храму светомъ, поймо теби и славимо пресветога духа твоега.

Веѣна у тамн и у сумраку.

(Продуженъ.)

14.

„Християнска вѣра говори све еднако о будућемъ животу, а болѣ бы было да се она са садашњимъ животомъ бави, да одлакшава людма терете живота овогъ и да срећу ствара на земљи.“

Желити земаљску срећу ниѣ грешно, и Господь Богъ по својој великој благодости створио е насъ на то, да будемо не само срећни, него и блажени. Зато, драгій мой, света вѣра не крати теби, да тражишъ срећу своју, само се чувай да се непреваришъ у избору средства за постигнуће те цѣли. Предъ нама стое многи путови кои къ срећи воде, алъ између свию безбѣданъ е и правый само еданъ едивый путъ. Тешко теби, ако по вѣму непоѣшъ!

Чувай се съ тымъ веѣма, што е у наше време много лакше сићи се съ тогъ правогъ пута, и заићи на странпутицу, него што е то до сада било. Нѣки люди сво изъ зле намѣре, ово изъ заблуѣеня стараю се, свимъ могућимъ начинама, лажне и пагубне науке о овомъ предмету по свету разносити. Едни увераваю неискусне и лаковѣрне читаоце и слушаоце, да су люди само за земаљску срећу створена; да е надежда на загробный животъ само едно машгание; да

се права среѣна састои у материјалномъ благостаню, у новцима и у онимъ милинама, што се за новце купити могу. Други распростраители лажне науке придодая къ томе, да су сва средства дозвољена, којима човекъ до земальске среѣне и богатства допрети може, да е садашнѣ станѣ света сасвимъ неваљало и покварено; да бы требало савѣ поредакѣ државни и нравствени изменути и земљи нови видѣ дати. Тако бы овај светъ по њиховомъ мнѣнью среѣанѣ поста-ти могао. —

Драги мой, пре него што се о овомъ предмету разговарати почнемо, морамъ ти казати, да жеља за самимъ земальскимъ благама, врло яко понижава човека, и лишава га човеческогъ достојанства. Жеља та уништава све оно, чиме се мы одъ безсловесныхъ скотова разликуемо. Добродѣтель, пожртвованѣ, одреченѣ себе, и цела нравственостъ, пропада у срцу оныхъ людѣй, кои су одъ жељѣ за самимъ земальскимъ насладама обузети и заражени. — Кадѣ бы то тако было, кадѣ бы наслада земальске среѣне была едина цѣль нашега быѣа; те бы се онда човекъ одъ псета разликовао само по кожи, и по стасу и форми тѣлесной: ерѣ и човекъ бы као и псето сву среѣу налазио у намиреню своихъ склоностѣй и нагова, и своихъ чувственихъ жеља.

Свеобшта земальска свеѣна свию людѣй, кою лажливци проповѣдаю, естѣ права немогућностъ, ево ти доказа за ове речи:

Мы сви знамо, да морамо умрети. Та намѣ е судбина са нашимъ земальскимъ быѣемъ скопчана. Одъ нѣ нити су были слободни наши предци, нити су слободни савременици, нити ће бити слободни потомци. Нема силе на земљи, коя бы насѣ одъ смрти сачувала. Исто тако сви знамо, да е было свагда на свету туге и жалости, болова и несреѣне, па тако ће и

быти. Свагда ће бити удовица и сирочадїй, тужныхъ матерїи што плачу надъ пустомъ колевкомъ умрлогъ дѣтенцета. Колика неприятельства се порађаю изъ судара различитыхъ характера, и изъ борбе противныхъ склоности. Може ли новїй какавъ му драго поредакъ стварїй учинити да nebude на свету грознице, косто-болъ, суве болести и колере, да намъ неумиру друзи и сродници? Може л' коя обштина, или кое царство учинити, да неосећамо у лето прекомѣрну жегу и врућину, а у зиму студенъ и ладноћу? Ё ли икоя државна уредба кадра сачувати люде одъ охолости, насилиня, свађе, мржнїѣ и користолюбля?

Свега тога налази се на земљи и налазиће се увекъ. Нити има тога, кои бы кадаръ био доказати и увѣрити насъ о противномъ. И зато мы тврдимо, да е постигнуће свеобште земаљске среће и наслађеня само празно маштание и варљивїй санъ, кои се нигда испунити неможе.

Ал' зато опетъ, драгїй мой, валя да трѣжимо срећу; еръ среће има. Благость, свемогућность и премудрость Божїя ню намъ дае. Само треба да ю тражимо, тамо где се она налази. Христїянство насъ учи, да се права срећа овде на земљи само зачинѣ, а сазрева на небесима.

Христїянство необећава да ће насъ избавити одъ тѣлесне смрти, одъ болести и жалости; него насъ учи, да е смртъ за добре люде прелазакъ у больи животъ, да намъ отацъ небесный туге, беде и жалости шалъ зато, да се поправимо, и да своїомъ покорношћу и трпелїивошћу вѣчно блаженство заслужимо. Христїянство помаже намъ, да можемо трпелїиво сносити свако земаљско страданѣ, и съ любовїю благосїлїати отеческу руку, и онда кадъ насъ казни.

(Продужиће се.)

Кратакъ прегледъ землѣписа.

(За вайстарию децу.)

(Продуженъ.)

б.) Северна Америка.

Брда. Анде пружаю се преко Мехике, где силно вулкана има, дужъ приморя великогъ Океана чакъ до севера, где и онай близу 17000 стопа високи вулканъ св. Илия стои.

Упоредъ са овомъ планиномъ пружа се одъ юга на северъ друга планина Орегонъ или каменита планина; а трећа е сѣвероамериканска планина Алганъ на јужноисточној страни.

Езера и реке. У северной Америци има 5 велики езера у Канади; горнѣ мичиганско, уронско, ериско и онтарско. Између ова оба последња стои онай велики водопадъ Ниагара. Обшти одливъ ови сви 5 езера е река Лоренца, која се излива у заливъ истогъ имена.

Найвећа е река Мисисипи излива се у заливъ мекички; у ту реку утичу више одъ 200 мањи речица; најглавније су, съ десне обале Мисури, а съ леве Охио.

Рио делъ Норте, излива се у заливъ мекички. Колумбия или Орегонъ, излива се у велики Океанъ.

Окромъ ови има јошъ и други алъ мањи река што се понаввише у атлански океанъ изливаю.

Цео северни крај све Америке пунъ е небројни езера; сва су међу собомъ везана, и сва се илъ са севернимъ моремъ, илъ съ хudsonскимъ заливомъ сливаю.

Найвеће су равнице (Саване) око Мисисипи. Земљ и градови. Државица Гватемала и њна главна варошъ Нова Гватемала.

Саединѣне земљ мексиканске, и њиови главни градови: Мехико, Веракруцъ. Пуебла и Акапулко, и полуострова Јукатанъ и Калифорнија.

Саединѣне државе североамериканске и њиови градови: Вашингтонъ, Бостонъ, Нови-оркъ, Филадельфија, Балтиморе, Нови Орлеанъ и т. д. Овамоспада и полуострово Флорида, и Мехики придружене земљ Тексасъ и Нова Калифорнија.

Енглеске су земљ: горња и дојна Канада и градъ Кебекъ на реци Лоренцу; полуострова: Нови Брауншвајгъ, и нова Шкотска и њиовъ градъ Халифаксъ; острово Нова Фундландија, хутсонбайске земљ и све остале северно одъ 49 степена лежеће.

Русиске су населбине на северозападномъ приморју, као и оне на лисичимъ и алеутскимъ островима.

Ослободили су се: Ескимима на полуострову Лабрадору, Гренландецима на полуострову Гренландии, и готово сви Индијанци, што по просторима худсонбайскимъ одъ лова и рибарства живе.

в. Средња Америка илъ западна Индија.

Састои се изъ три рпе острова:

1, Бахамска острова, међу којима е најзнатније Сансаладоръ, връ ена њга Колумбусъ при откровениу Америке год. 1492 прво наишао.

2, Велике Антиле, међу којима су најглавнија острва: Куба са градомъ Хаваномъ, Хаити или Сандоминго, Гамайка и Порторико. Куба е и Порторико шпаньолско, Гамайко енглеско, а Сандоминговци су се отели и ослободили.

3, Мале Антиле, међу којима су најглавније Барбадосъ, Антигва, Тринидадъ, Гваделупа, и т. д. Овде е највише енглески, алъ има нека и француска, холандска и денемарска.

(Продужиће се)

Правилно употребљаваиѣ писмена.

(Једна правописна игра за најмлађу децу.)

Највише погрешака праве деца на писменима љ, њ, ч, ц, које едно место другогъ уписују, исто тако греше са њ, л, н, а, у, е, међући ихъ место и, љ, њ, я, ю, в, а подешто и на писменима ж и ш, д и т, ц, с, з, и проча.

Да би се одъ ови погрешака одучили, ваља само неколико реда ову устмену игру с' њима проћи. Ваља накупити речи, у којима гореспоменути гласовима, било на почетку на среди илъ на крају (види упутство за букварске науке стр. 277 до 288, и I Ђзикослов. читанку стр. 164) и деца како седе редомъ по одну речъ задавати питајући: Како би ты ту речъ написао? где ће дете речъ гласати и дотични знавѣ (писмо) рукомъ у воздуху показати.

Пазећи примети ће учитељ да неправде сва деца једне исте погрешке, него свако свое; при задавану речи, мора се дакле на то обазирати, и свакомъ детету речи са онимъ гласовима у којима греша задавати.

Са неколико оваки игри научиће сви сва писмена правилно употребљавати, особито ако буде учитељ назио на децу најлошију, и њи највише вештбао.

Кадъ су се деца мало упутила, онда ихъ валя іошъ увекъ запитати: како би се могло погрешно та речъ написати? и дете ће мислећи и казуюћи іошъ већма се утврдити у правилномъ употребљвню писаня.

Цела игра иде устмено, зато, што се брже и више примера изради, недангуби се ни арчи папиръ улудъ, и больи успехъ буде, връ се много примера прође; а овде сва деца мисле, ако учитељ уме наредити, да сва пазе, да еданъ другогъ у погрешки вреба, да лошии болѣгъ и млађи стариегъ поправля.

Една вештвица при рачуну.

(За најстарию децу.)

При Сабираню. Кадкадъ се догоди, да се посте изъ такови броева састов, где су сви истевредности броеви само у одну единицу еданъ одъ другогъ већи или манъи. И у томъ е случаю и бржи и сигурнии посао умноженѣмъ суму наћи. н. п. имамо ови броева суму наћи:

$$1357 + 2468 + 3579.$$

Овде су сви единични броеви само за 1 еданъ одъ другогъ већи, а исто су тако и десетични и остали. Овде е најбрже свршенъ посао, кадъ средню посту умножимо са броемъ поста. Овде е брой поста 3, дакле:

$3 \times 8 = 24$ остае 2, $3 \times 6 = 18 + 2 = 20$, остае 2,
 $3 \times 4 = 12 + 2 = 14$ остае 1, $3 \times 2 = 6 + 1 = 7$, свега да-
 кле 7404.

Разуме се по себи, да се само средњи број умножити сме, и то не средњи местомъ него величиномъ, вредношћу, као што е овде 2468.

Ако би се међу овима догодио кои другчїй број, онда се тај сабиранѣмъ додае. н. п: имамо јошъ 3561. онда се додае къ првомъ продукту 24 јошъ $1 = 25$, къ другомъ 20 јошъ $6 = 26$, къ трећемъ 14 јошъ $5 = 19$, къ четвртомъ 7 јошъ $3 = 10$, сума 10965.

Исто се овако ради, ако има више оваки различни броева.

П а р а м њ т и е.

11. Престо славе.

Неки смирени сматратель задубљиваше се и превише у сматранѣ Невидимога, и заборави у томъ на свое грублѣ дужности и службу, преке нужде свакогъ смртника на земљи.

Бдаредъ ноћу поредъ кандила дубоко замишлѣнъ седећи заспи, и у сну му се отворише врата небесна, и онъ виде, што е давна желио престо славе, кои савъ у ватри а у седморострукомъ облаку стояше изъ когъ силне муњѣ севаше, и страотно громови грмише.

Устрашенъ тргне се одъ сна, алъ мало наученъ; онъ желяше и ликове около престола видити, и паде опетъ у то сматрајуће сневанѣ, и опетъ му се исти санъ появи, пакъ садъ виде, како четири живота престо славе ношаше, крилма на све четири стране све-

УНИВЕРЗИТЕТСКА
 БИБЛИОТЕКА

та' гренѣи и заповести Вечнога извршуюѣи. Ватренъ вной потокомъ се ливаше с' нѣи, и одъ неуморногъ трептаня чисто забунѣни беше, и чисто незнаше, како близу престола стаяше, и кою славу носеше.

Сматратель овай хтеде ближе присгупити, алъ у гай махъ нестаете сна, и онъ юшъ незадовольнии о-ста. Онъ хтеде и анѣле видити, и нѣговъ чаровни санъ увати га и треѣи редъ; и онъ виде серафиме, кои први низъ пламени престо стояше, али нѣиови ликови беше умотани, те ихъ немога сагледати, а ни нѣиове славоневе немога разумети, докъ еданъ нѣму приступи и сажальиво рече: „Неуосуѣуй се яданчежелити да видишь оногъ, когъ ни ми сагледати неможемо, него се задовольи ликовима што и около престола видишь“.

На ове се речи трже сневаюѣи одъ сна, а у исти махъ мува летеѣи око кандила усуди се ближе пламену и паде съ опалънимъ крилама доле. „Нисамъ ли я лудъ, рече садъ самъ себи, тражимъ да ме анѣо научи оногъ, чему ме спалъна мува толико реда научити могла“ и одъ тада се остави сматраня и же-ля серафимскихъ, и привати се оногъ, чега ради е човекъ овде на земльи створенъ.

Лептиръ и чела.

„Да е лепо време, я бы у полъ изишао, да се поиграмъ!“ рече лептиръ. „А я би богме — одспори чела — ишла на мой посао, да е лепо време.“

Урошъ и Мрлявчевићи.

(За на изуствъ ученъ у ерб. нар. школ.)

(Свршетакъ.)

Тако мало време постојало,
 Данакъ прође, тавна ноћца дође;
 Кадъ у јутру јутро освануло,
 И предъ црквомъ звона ударише,
 Сва господа дошла на јутренъ,
 У цркви су службу савршили,
 Излгоше изъ биеле цркве,
 У столове предъ цркву сѣднули,
 Шећеръ иу, а ракију виу,
 Марко узе књиге староставне,
 Књиге гледа, а говори Марко:
 „А мой бабо, Вукашине краљу!
 „Мало л' ти е твое краљвине?
 „Мало л' ти е? Остала ти пушта!
 „Већ с' о туђе отимате царство.
 „А ты стриче, деспоте Углѣша!
 „Мало л' ти е деспотства твоега?
 „Мало л' ти е? Остало ти пушто!
 „Већ с' о туђе отимате царство.
 „А ты стриче, воевода Гойко!
 „Мало л' ти е войводства твоега?
 „Мало л' ти е? Остало ти пушто!
 „Већ с' о туђе отимате царство.
 „Видите ли, Богъ васъ не видио!
 „Књига каже, на Урошу царство,
 „Одъ отца е остануло сину,
 „Тетету е одъ колѣна царство.
 „Нѣму царство царе наручио
 „На самрти, кадъ е починуо,
 Кадъ то зачу Вукашине краљу,
 Скочи краљу одъ землѣ на ноге,

Па потрже злаћена ханџара,
 Да убоде свога сина Марка,
 Бѣжи Марко испредъ родителя,
 Брѣ се нѣму, брате, не пристои
 Са своимъ се бити родителѣмъ,
 Бѣжи Марко око бѣле цркве,
 Око бѣле цркве Самодрже,
 Бѣжи Марко, а тера га краљу,
 Докъ су трипутъ коло саставили
 Око бѣле Самодрже цркве,
 Готово га бѣше сустигао,
 Ал' изъ цркве нешто проговара:
 „Бѣж' у цркву, Кралѣвићу Марко!
 „Видишъ, ђе ћешъ данасъ погинути,
 „Погинути одъ свегъ родителя,
 „А за правду Бога истинога.“
 Црвена се отворише врата,
 Марко бѣжи у биелу цркву,
 За нѣмѣ се врата затворила.
 Кралъ допаде на црквена врата,
 По диреку удари ханџаромъ,
 Изъ дирека крвца покапала,
 Тад' се кралъ био покајао,
 Те в ричъ био говорио:
 „Леле мене до Бога еднога!
 „Бе погубихъ свога сина Марка.“
 Ал' изъ цркве нешто проговара;
 „А чуешъ ли? Вукашине краљу!
 „Ти нѣси носѣкао Марка,
 „Већъ носѣче Божѣга анѣла.“
 На Марка в врло жао краљу,
 Те га люто куне и проклинѣ:
 „Сине Марко, да те Богъ убиѣ!
 „Ты немао гроба ни чорода!
 „И да би ти душа неиспала,

„Докъ Турскога цара не дворио!“
 Краљ га куне, царъ га благосиља:
 „Куме Марко, Богъ ти помогао!
 „Твое лице свѣтло на дивану!
 „Твоя сабля сѣкла на мейдану!
 „Нада те се не нашло юнака!
 „Име ти се свуда споминяло,
 „Докъ в сунца и докъ в мѣсеца!“
 Што су рекли, тако му се стекло.

О г л а с њ.

Кодъ професора препарандиѣ Г. Николе Вукићевића у Сомбору налазе се образи (иконе) св. отца Николая, — св. св. велмуч. Георгија и Димитрија, — и св. Јоанна Крестителя. Те су иконице изда-не трешкомъ Фонда Школскогъ Листа, и по одбиеню трошка ч.т њ приходъ иде на фондъ учительскихъ сирота. Еданъ комадъ од њ тихъ образа стои 3. новчиѣ, а 100. комада заедно дае се по 2. фор. 50. новч. а. в. — Препоручуемо ове иконице нашимъ обштинама, да бы ихъ куповале, и данимъ приликама доброй деци у награду да-вали.

Уредн. Шк. Листа.

Нека ГГ. предчисленици за неке броеве Шк. Листа јоштъ одъ 1858. и 1859. год. рекламираю, и ишту да имъ се бадава пошлю; зато являмо, да се броеви Шк. Листа за 1858. 1859. и 1860. год. само за новце могу добыти, и само за 1861. год. ако коме кои брой фали, и за три месеца (одъ дана недобиеногъ броя рачунајући) рекламира, томе се бадава шиль, а после три месеца рекламација нема места, него за свакиј исканыи брой 12. нов. послатисе има.

Уредн. Шк. Листа.

Брзотискомъ Епископске књигопечатнѣ у Н. Саду.